

El Punt 30/12/2006

> Relk canta poemes a la llibertat

El grup de l'historiador Jordi Bilbeny fusiona electrònica i sons mediterranis a «Pedres blaves»

[ROGER PALÀ ENDERROCK](#) Barcelona

Relk és un *rara avis* de la música catalana. Van guanyar el concurs de maquetes Sona 9 el 2003 en l'àmbit de cançó d'autor. La seva fusió de *pop*, electrònica i sons d'arrel mediterrània va tenir un debut sorprenent a *Branques* (2004). El nucli dur del grup d'Arenys de Munt el formen el poeta i historiador Jordi Bilbeny (defensor acèrrim de la catalanitat de Cristòfor Colom), el músic Joan Vallcorba i la cantant Maria Cumalat. Ara, els maresmencs es reivindiquen de nou amb el seu segon treball, *Pedres blaves*, un disc autoeditat i autoproduït en què el grup musica una catorzena de poemes sobre la llibertat.

El grup d'Arenys de Munt fusiona electrònica amb música mediterrània.
Foto: ELPUNT.

«La connexió amb la natura sempre és present a Relk», explica Jordi Bilbeny. El poeta i historiador d'Arenys de Munt –són famoses les seves teories sobre la catalanitat de Colom o Cervantes– és l'autor de totes les lletres del grup. «La pedra és el codi genètic de la humanitat: les tombes són fetes de pedra, els llocs de culte i funeraris també, eren de roca les divinitats antigues... M'evocuen un munt de referències i d'imatgeria que poèticament són molt interessants.»

Els catorze poemes de *Pedres blaves* són reflexions entorn del concepte de la llibertat. Segons Bilbeny, «llibertat és una paraula pervertida. No és el mateix si l'empra el PP que si ho fa un partit independentista extraparlamentari». Bilbeny evoca diverses menes de llibertat: «Parlem de la llibertat del record, de la llibertat de l'acte sexual, per a alguns una rutina, per a altres un alliberament... I també de la llibertat política. El *neoespanyolisme* ens diu que només existeix la llibertat dels individus, i nega la dels pobles.»

Entre les novetats d'aquest disc hi ha una cançó, *Viàtic*, que té també una versió en euskara, *Elizakoak*. Està dedicada a la memòria del diputat d'Herri Batasuna Josu Muguruza, assassinat per l'extrema dreta espanyola. Bilbeny és un apassionat de la cultura basca i un estudiós de la toponímia d'Euskal Herria. De fet, una de les seves teories més antigues versa sobre l'origen *euskaldun* dels Països Catalans, on, segons explica, abans de la romanització l'euskara hauria estat una llengua d'ús comú. «L'euskara és més dur, canto amb més coratge, i en català la cançó és molt més poruga», diu Maria Cumalat.

La música de Relk és una fusió entre sonoritats de folk, *pop*, cançó i electrònica. «Com a músic he estat sempre entre el jazz i la clàssica», explica Joan Vallcorba, l'autor de les músiques del grup. «Costa encasellar Relk. On hem de presentar la nostra feina? Al Senglar Rock? Al Barnasants? Al BAM? Al final ens passa que no actuem enlloc, i això vol dir que alguna cosa falla en la indústria, perquè creiem que el nostre és un producte molt digne». Amb *Pedres blaves*, Relk ha optat per l'autoedició i l'autoproducció total, i ha enregistrat el disc als estudis de la televisió d'Arenys de Munt. «Vam preferir fer-ho nosaltres mateixos i tenir més control sobre el producte» diu Vallcorba.